31962R0026

ROZPORZĄDZENIE NR 26

dotyczące stosowania niektórych reguł konkurencji w odniesieniu do produkcji rolnej i handlu produktami rolnymi

RADA EUROPEJSKIEJ WSPÓLNOTY GOSPODARCZEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 42 i 43,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

na mocy art. 42 Traktatu jedną z kwestii, w odniesieniu do których należy podjąć decyzję w ramach wspólnej polityki rolnej, jest to, czy reguły konkurencji ustanowione w Traktacie należy stosować do produkcji rolnej i handlu produktami rolnymi oraz, odpowiednio, postanowienia, które są zawarte poniżej, będą musiały zostać uzupełnione w świetle zmian w tej polityce;

wnioski przedłożone przez Komisję, dotyczące stworzenia i wdrażania wspólnej polityki rolnej, pokazują, że niektóre reguły konkurencji muszą być bezzwłocznie stosowane do produkcji rolnej i handlu produktami rolnymi w celu wyeliminowania praktyk sprzecznych z zasadami wspólnego rynku i szkodliwych dla osiągnięcia celów określonych w art. 39 Traktatu, jak również w celu zapewnienia podstaw dla utworzenia w przyszłości systemu konkurencji dostosowanego do rozwoju wspólnej polityki rolnej;

reguły konkurencji odnoszące się do porozumień, decyzji i praktyk, o których mowa w art. 85 Traktatu oraz odnoszące się do nadużywania pozycji dominującej, muszą mieć zastosowanie do produkcji rolnej i handlu produktami rolnymi w zakresie, w jakim ich stosowanie nie utrudnia funkcjonowania krajowych organizacji rynków rolnych czy też nie zagraża osiągnięciu celów wspólnej polityki rolnej;

szczególna uwaga została zapewniona w przypadku organizacji rolników, które zajmują się głównie wspólną produkcją lub sprzedażą produktów rolnych czy też korzystaniem ze wspólnych urządzeń, o ile takie wspólne działanie nie wyklucza konkurencji czy też nie zagraża osiągnięciu celów art. 39 Traktatu;

w celu zarówno uniknięcia zahamowania rozwoju wspólnej polityki rolnej, jak również zagwarantowania pewności prawa, a także niedyskryminacyjnego traktowania zainteresowanych przedsiębiorstw, Komisja musi mieć wyłączne uprawnienia, z zastrzeżeniem kontroli ze strony Trybunału Sprawiedliwości, do określania, czy warunki przewidziane w dwóch poprzednich akapitach zostały spełnione w odniesieniu do porozumień, decyzji i praktyk, o których mowa w art. 85 Traktatu;

w celu umożliwienia uwzględnienia szczegółowych przepisów Traktatu dotyczących rolnictwa, zwłaszcza tych zawartych w jego art. 39, Komisja musi, w kwestii dumpingu, dokonać oceny wszystkich przyczyn zaskarżonych praktyk, w szczególności poziomu cen, po jakich produkty z innych źródeł są sprowadzane na dany rynek; Komisja musi, w świetle tej oceny, wydać zalecenia i upoważnić do podjęcia środków ochronnych przewidzianych w art. 91 ust. 1 Traktatu;

w celu zastosowania, w ramach rozwoju wspólnej polityki rolnej, reguł pomocy dla produkcji rolnej lub handlu produktami rolnymi Komisja powinna być w stanie opracować listę istniejących, nowych czy też proponowanych form pomocy, udzielić właściwych uwag Państwom Członkowskim i zaproponować im odpowiednie środki działania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Od momentu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia art. 85-90 Traktatu, jak również przepisy ustanowione w celu ich wykonania, z zastrzeżeniem przepisów art. 2 poniżej, mają zastosowanie do wszystkich porozumień, decyzji i praktyk, o których mowa w art. 85 ust. 1 i art. 86 Traktatu, jakie odnoszą się do produkcji lub handlu produktami wyszczególnionymi w załączniku II do Traktatu.

Artykuł 2

1. Artykuł 85 ust. 1 Traktatu nie ma zastosowania do tych porozumień, decyzji i praktyk, o których mowa w poprzednim artykule, które stanowią integralną część krajowej organizacji rynku lub są niezbędne do osiągnięcia celów określonych w art. 39 Traktatu. W szczególności nie ma on zastosowania do porozumień, decyzji i praktyk rolników, zrzeszeń rolników czy też związków takich zrzeszeń należących do jednego Państwa Członkowskiego, które zajmują się produkcją czy też sprzedażą produktów rolnych lub korzystają ze wspólnych urządzeń do przechowywania, obróbki lub przetwarzania produktów rolnych oraz w oparciu o niego nie istnieje obowiązek stosowania jednolitych cen, o ile Komisja nie stwierdzi, że skutkiem tego jest wykluczenie konkurencji lub zagrożenie realizacji celów art. 39 Traktatu.

2. Po zasięgnięciu opinii Państw Członkowskich i wysłuchaniu zainteresowanych przedsiębiorstw lub związków przedsiębiorstw i wszelkich innych osób fizycznych czy też prawnych, które uważa za właściwe, Komisja ma wyłączne uprawnienia, z zastrzeżeniem kontroli ze strony Trybunału Sprawiedliwości, do określania w drodze decyzji podlegającej opublikowaniu, które porozumienia, decyzje i praktyki spełniają warunki określone w ust. 1.

3. Komisja dokonuje takiego określenia z własnej inicjatywy lub na wniosek właściwych władz Państwa Członkowskiego albo na wniosek zainteresowanego przedsiębiorstwa lub związku przedsiębiorstw.

4. Publikacja określa nazwy stron i główną treść decyzji; publikacja uwzględnia prawnie uzasadniony interes przedsiębiorstw do ochrony ich tajemnic handlowych.

Artykuł 3

1. Nie naruszając art. 46 Traktatu, art. 91 ust. 1 Traktatu ma zastosowanie do handlu produktami wyszczególnionymi w załączniku II do Traktatu.

2. Należycie uwzględniając postanowienia Traktatu dotyczące rolnictwa, zwłaszcza postanowienia art. 39, Komisja ocenia wszystkie przyczyny zaskarżonych praktyk, w szczególności poziom cen, po jakich produkty z innych źródeł są sprowadzane na dany rynek.

W świetle tej oceny Komisja wydaje zalecenia i upoważnia do podjęcia środków ochronnych przewidzianych w art. 91 ust. 1 Traktatu.

Artykuł 4

Postanowienia art. 93 ust. 1 i art. 93 ust. 3 zdanie pierwsze Traktatu mają zastosowanie do form pomocy przyznanych dla produkcji lub handlu produktami wyszczególnionymi w załączniku II do Traktatu.

Artykuł 5

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*, z wyjątkiem art. 1-3, które wchodzą w życie dnia 1 lipca 1962 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 kwietnia 1962 r.

W imieniu Rady

M. COUVE DE MURVILLE

Przewodniczący